

DUŠANOVY ZÁPISKY

červen 2022

XXIII. ročník

5. číslo

Jdeme do finále...

Zdravím všechny čtenáře u dalšího čísla Dušanových zápisků! Pomalu se nám blíží léto, které už se ohlašuje změnou počasí. Ale když je tak teplo, člověku se najednou přestane chtít přemýšlet nad tím vším učením a z hlavy se mu (hlavně mně) začnou vypařovat jak znalosti, tak dobré nápady. A to mám zrovna napsat úvodník... Proto jsem se zeptala starého dobrého strýčka Google a ten jako obvykle rád pomohl.

Takže, co nám to tady píše... „*Konkrétní heslo, kterému je článek věnován, by se mělo objevit tučně napsané.*“ Dobrá, ještě jednou, čtete **Úvodník do 5. čísla Dušana.**

„*Autor zmiňuje významné události společenského dění.*“ Takže co se nám v poslední době dělo a co najdete v tomto čísle? Doba covidu už doufejme skončila a po dlouhé přestávce se ve škole mohla opět uskutečnit soutěž Xixa má talent a s ní spojené Vítání jara. Jaro se přivítalo mnoha krásnými vystoupeními i výtvarnými dílničkami. Devátákům už konečně došly výsledky z přijímaček. Při čtení narazíte na zážitky a průběh přijímaček jejich očima. Nebudou také chybět klasické rubriky jako Sbal se, Šikovné ruce, Anime a pro pobavení i Drby.

Co tady máme dále:stststarstarwww,„*Ideální je do úvodu zařadit alespoň jeden odstavec.*“

Nádhera. Tady ho máte.

„Do úvodníku může autor napsat zajímavosti, které se mu staly, nebo které se staly v redakci.“ V redakci se nám momentálně stala nepříjemná věc - **je nás málo.** Takže kdyby měl kdokoli zájem přispívat zajímavými články a stát se redaktorem, moc rádi ho uvidíme.

No vidíte, ani to nebolelo. Když si nevíte rady, strýček Google je tu pro vás. Užijte si čtení!

Black Wolf

Dnešní rozhovor s novými spolužáky

Ani v posledním letošním vydání Dušana nesmí chybět rozhovor. Tentokrát jsme vyzpovídali naše nové spolužáky z Ukrajiny, kteří s námi tráví již nějaký čas, proto jsme byli zvědaví na jejich názor na naši školu. Menší jazykové potíže nám pomohla vyřešit naše paní učitelka, rodilá mluvčí Anna Srba, které za pomoc děkujeme.

Líbí se vám na naší škole?

„Ano.“

Už jste si našli nějaké kamarády?

„Ano, už hodně. Někteří nás zvali i na oslavy.“

Porozumíte už česky?

„Ano, zvládáme číst, česky už porozumíme. Máme problém s vyslovením hlásky ř.“

Co je na naší škole jinak než na vaší staré?

„Máte pěknější školu, ochotnější učitele. Lepší je také hřiště. Škola nám začíná ve stejnou dobu, ale prázdniny by u nás byly už od 1. června.“

Chutná vám v naší školní jídelně?

„Vesmíš ano, nemáme rádi polévky. Jsme zvyklí na husté polévky, chutná nám např. gulášovka nebo frankfurtská.“

Jaké jsou vaše oblíbené předměty?

„V oblíbené máme matematiku, tělocvik, pracovní činnosti a přírodovědu.“

Všem děkujeme za odpovědi!

NaMe a Black Wolf

Události a komentáře

Dva dubnové dny vyhlíželi netrpělivě a s obavami nebo očekáváním naši devátáci. Tady se totiž rozhodovalo, jestli úspěšně vykoučí cestou k vysněným povoláním, nebo se objeví první klopýtnutí. A že jsou představy o dalších cestičkách různé, to dokazují i obrázky z tematického dne výstižně nazvaného *Moje vysněné povolání*.

Přijímačky letošních devátáků očima Black Wolf

12. a 13. duben se pro letošní devátáky staly osudovými dny „D“. V úterý ráno už většina z nás vcházela do školy napsat asi tu nejdůležitější písemku, kterou jsme zatím psali. Já jsem v úterý vstupovala na půdu SPŠ stavební. Do školy jsem mohla jen bez doprovodu, takže s rodiči jsem se rozloučila před vchodem a do školy vyrazila sama. První, co jsem si uvědomila, bylo, že nevím, co mám dělat. Tak jsem prostě vyšla směrem ke schodům a předstírala jsem, že vím, kam jdu. Naštěstí na druhém patře stál (nejspíš) učitel, a ten mě poslal do správné třídy. Když jsem do třídy došla, myslela jsem, že se tam nějak uvítáme nebo tak... zase špatný předpoklad. Ve třídě bylo naprosté ticho, všichni si buď vytahovali věci z tašek, rovnali si pravítka na lavici anebo se dívali z okna. V tichosti jsme čekali až do půl osmé, kdy do třídy vstoupila paní učitelka (nejspíš matikářka) se štosem papírů v ruce. Nejprve si ověřovala totožnost. Přitom jsme si postupně brali zadání a záznamové archy. Po zdlouhavém vysvětlování, jak máme výsledky testů zaznačovat, jsme dostali pokyn k otevření zadání. Čas odstartoval. Po prvních jednoduchých příkladech - zlomcích, výrazech, rovnicích a nějakých dalších jsem se dopočítala až do geometrie. Do této chvíle jsem si poctivě hlídala čas (tedy kromě chvíle, kdy jsem třikrát přepočítávala jednu rovnici, jen abych se dozvěděla, že mi vyšla už napoprvé). U geometrie jsem strávila docela hodně času, a když jsem měla dorýsováno, se zděšením jsem zjistila, že mi do konce zbývá asi patnáct minut. „Co???“ Upřímně, v této chvíli jsem ztratila veškeré sebevědomí, které jsem si myslela, že mám. Podívala jsem se na další příklady, ale náladu mi to nezvedlo. Přeskakovala jsem od jednoho k druhému v naději, že najdu nějaký jednoduchý nebo alespoň krátký, ale byla to marná snaha. Před odevzdáním jsem něco málo stihla. Ještě že jsem měla ten druhý pokus...

Náladu jsem si spravila na češtině. Ano, čtete správně. Jediná věc, která mě překvapila, bylo množství textu. Vlastně kecám - bylo tam jedno příšerné cvičení na synonyma (slova stejného nebo podobného významu) v různých kontextech. Čas mi, narozdíl od matematiky, vyšel dobře.

Druhý den jsem dojela právě včas na přivítání v příborském gymnáziu, kde jsem potkala i pár svých spolužáků. Ve třídě to vypadalo trochu živěji než předchozí den. Když přišla do třídy učitelka a začala opět vysvětlovat pravidla, která

už jsem slyšela potřetí, myslela jsem, že to asi nedám. Konečně jsme začali psát a já jsem ztroskotala u druhého příkladu!!! Vzpomněla jsem si na předešlé fiasko s časem a příklad přeskočila. Naštěstí jsem si u čtvrtého příkladu vzpomněla, jak se počítá s číselnou osou, a vrátila se. Geometrii jsem protentokrát přeskočila. Propočítala jsem většinu příkladů a k rýsování se vrátila až nakonec. Matematika v druhém termínu se mi zdála mnohem lehčí.

Zato čeština byla těžší. Věděla jsem, že jsem ji napsala dobře už na prvním termínu, a tak se mi to nechtělo psát znovu. V polovině jsem málem usnula. Trochu jsem se zapotila u jednoho textu. Byl to nějaký úryvek z knížky, kdy parta přátel nelegálně letěla kamsi do Indonésie. A podle textu jsem měla vybrat, kolik tam bylo lidí a zvířat. Pak přišla moje noční můra: velká a malá písmena! Ještě že takové cvičení tam bylo jenom jedno.

Po dopování přišla velká úleva, že už to mám konečně za sebou. Teď už zbývalo jen čekat na výsledky. Přeji hodně štěstí všem spolužákům i všem žákům, které tyto nelehké zkoušky čekají v budoucnu.

Black Wolf

Přijímačky z pohledu NaMe

Určitě jste všichni zaregistrovali, že jsme my, žáci devátého ročníku absolvovali přijímací zkoušky z českého jazyka a matematiky. Pro nás pro většinu to bylo stresující. Pro mě byla rozhodně těžší matematika, ale skoro většina tvrdila, že to bylo naopak. První den jsem byla mírně nervózní, protože jsem nevěděla, co mě čeká. Dostala jsem zadání a záznamový arch od paní učitelky. První, co mě zaskočilo, bylo nám dovoleno jíst i pít během testu. Vše potřebné nám vysvětlila a my se konečně mohli dát do práce, jako první jsme měli matematiku. V půlce testu jsem narazila na rýsování a zjistím, že jsem si zapomněla kružítko, tak si říkám: „Jak asi narýsuji trojúhelník bez kružítká“. Musela jsem si poradit pouze s tužkou. Měla jsem hotovo asi 10 minut před koncem a v rohu učebny jsem se modlila, ať už je konec. Měli jsme hodinu přestávku, čehož jsem využila a snědla jsem si čokoládu, co jsem měla s sebou v batohu. Po přestávce nás čekala čeština, pro mě lehčí předmět. Opět jsem skončila 10 minut před koncem. Druhý den už to bylo lepší, tentokrát jsem si to kružítko nezapomněla. První den pro mě byla čeština lehčí než matematika a druhý den to bylo naopak.

Přibližně za 2 týdny jsme se dozvěděli výsledky: mě nepřijali ani na jeden obor, byla jsem z toho zoufalá, ale na jeden obor jsem podala odvolání a po odvolání mě přijali na obor nutriční asistent. Rada pro vás: až jednou vy budete dělat přijímačky, dbejte na rady učitelů, to se vždy vyplatí, a hlavně si nezapomínejte pomůcky jako já.

NaMe

Zážitky z přijímaček z pohledu OK

Jsem ráda, že už jsou za mnou. Kupodivu jsem ani nebyla nervózní. Bála jsem se jedné jediné věci (a nebyl to strach z toho, že bych se nedostala na školu). Bála jsem se, že zaspím nebo mi ujede autobus. Naštěstí jsem vstala ještě před budíkem a na zastávce jsem stála asi deset minut před odjezdem autobusu.

Když jsem přišla do vestibulu chemické školy, vůbec jsem nevěděla, co mám dělat. Byl tam hrozný zmatek. Na velkém stole, u kterého seděli žáci chemické, byly tři papíry a na nich nějaká náhodná písmena. Měli jsme se zapsat u jejich žáků, ale ani oni nevěděli, co mají dělat. Později mi došlo, že ta písmena sloužila k zapisování podle abecedy. Někteří si nalepili na ruku náramek, který nám už dříve poslali v obálce. Barva náramku ukazovala třídu, ve které jsme psali přijímačky.

Ve třídě na každého čekala propiska s logem SPŠCH, Bebe sušenky a malá minerálka.

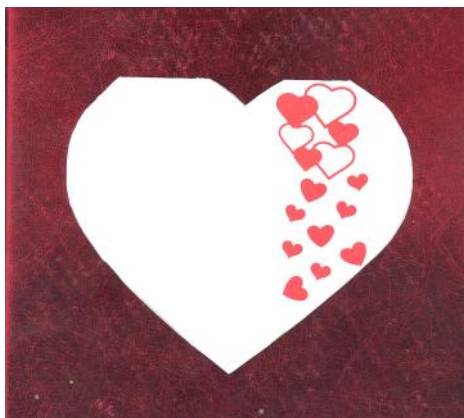
Řekla bych, že přijímačky letos nebyly lehké ani těžké. Taková zlatá střední cesta. V češtině bylo docela dost textu, což je nevýhoda pro ty, kteří neumí rychle číst. Čekala jsem, že matika dopadne lépe než čeština, ale na výsledkové listině jsem viděla, že mám stejný počet bodů jak z matiky, tak i z češtiny.

Byl to super pocit, když jsem odevzdávala poslední test. Už jsem jen čekala na výsledky. Ani z těch jsem nebyla nervózní, berou totiž 75 dětí a řekla bych, že chemie moc oblíbená není. Dostala jsem se na oba obory. Volba byla jasná - obor aplikovaná chemie.

OK

Druhá květnová neděle patřila našim milovaným maminkám, kterým třetíáci připravili krásná přáníčka.

Lesní pedagogika—učíme se v přírodě

Žáci 3. a 4. ročníku se v květnu zúčastnili projektového dne, který byl zaměřen na **lesní pedagogiku** v lužním lese v Bohuslavkách. Dnem je provázeli pedagogové Vojenských lesů a statků, kteří je například seznámili s životem v lese či různorodostí rostlin a živočichů. Všichni si pobyt v přírodě moc užili a podělili se s námi o svoje zážitky.

LESNÍ PEDAGOGIKA

V pondělí 16.5. jsme šli do Lesní pedagogiky. Bylo to v Dolním Újezdě v lese střední lesnické školy. Celý den jsme se v lese učili a hodně jsme se toho naučili. Roznávali jsme přírodu. O hodně raději hráli hry. Max se mi ho líbilo.

Lesní pedagogika
V pondělí 16.5.2022
jeme šli na Střední lesnickou školu. Jeli jsme až do Dolního Újezdu. Bylo to Lesní pedagogika. Měli jsme si vyprávět na políci. Vyprávě se mi líbilo, jak jsme měli chvilku po těle. Bylo to super.

PROJEKTOVÝ DEN — Ze starého nové

20. května proběhl projektový den s vtipným názvem Ze starého nové. Všechny třídy musely vymyslet, co by šlo vyrobit nového z něčeho starého. Naše skupiny z 5.A vymyslely slona z krabiček od vajíček, tužkovník z kartónu a ruliček a disko kouli z cédéček. Všechny výrobky se nám podařily, a navíc jsme udělali žabku z kartónu. Potom jsme všichni šli po skupinkách na stanoviště kolem řeky, která si vymysleli deváťáci. Bylo tam třídění odpadu.

Dnes, v pátek 20. 5. 2022, jsme vyráběli loutky z vařeček. Dělali jsme různé postavičky. Vlasy jsme dělali z vlny a oblečení z látky. Obličej jsme dělali temperkami. Ale všechny loutky něco znamenají. Všechny loutky se mi líbily. Zkuste to taky a udělejte si vlastní divadlo pro legraci a radost.

Sofia Pallo

Dnes jsme dělali ze staré vařečky novou loutku. Já jsem dělal čerta a vypadá strašidelně. Napadlo mě, že s mým čertem uděláme divadlo.

Maxim Marek

Dnes, v pátek 20. 5. 2022, jsme měli projektový den „Ze starého nové“. Dělali jsme loutky z vařeček. Já jsem udělal vodníka. Udělal jsem mu hrníček, spoustu mašlí.

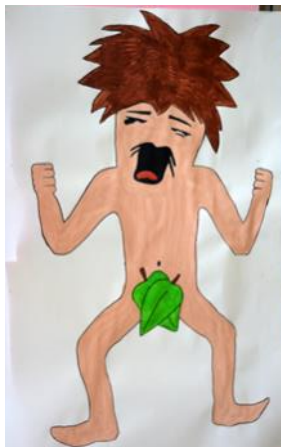
Viktor Jančák

XIXA po třech letech opět dorazil!

28. dubna proběhl po třech letech 11. ročník talentové soutěže Dušan má Xixu a Xixa má talent. Konečně! Byli jsme moc rádi.

Letos byly vyhlášeny dvě kategorie, a to jednotlivci a skupiny. Nechyběla ani porota, a to ve složení paní učitelky Alexandry Weczerkové a Venduly Borkovcové a našich žáků deváté třídy, Filipa Janošce a Adama Pšurného.

Přihlášených talentů nebylo málo. Zapojila se i naše třída, a to s recitací a tancem Macarena a taky naše kormorní hra zobcových fléten Písklata se skladbami Tanec velkovévody a Yesterday. Osmá třída zatančila tanec Barbie a její kluci. Třetí třída vystupovala s krásnou pohádkou O veliké řepě. Jednotlivci vystupovali s básničkou a zpěvem, kterého nebylo málo. Do tohoto ročníku se zapojili i ti nejmenší, naši prvňáčci s tancem Mimoni, a šlo jim to bezvadně.

A jak rozhodla porota? V jednotlivcích obsadila první místo Sarah Vítová za krásnou písničku Zvonky, druhé místo obsadily Ema Špidlová a Sára Filipcová se svou hrou na flétničky a třetí místo získala Markéta Marejková. Byly uděleny i speciální ceny poroty, kterou ve skupině jednotlivců dostala Elen Štěpánová za krásný zpěv. Za skupiny vyhráli první místo naši kovo-bojové Bruno Jankovič, Jakub Tomek, Ondřej Koval, Tomáš Bucht a Jakub Lyčka za písničku Hlídač krav. Druhé

místo obsadily břišní tanečnice Klára Boháčová, Ema a Julie Špidlová za tanec Bara Bara. Třetí místo získala pohádka O veliké řepě. A speciální cenu dostala osmá třída za tanec Barbie a její kluci.

Všechna vystoupení byla super a myslím, že jsme si to všichni užili.

Když už po třech letech opět proběhla Xixa, museli jsme si na toto téma připravit i nějaký rozhovor. Po krátkém debatování bylo jasno, vyšla řada na vítěze. Všichni ochotně, ale velmi stručně odpověděli na všechny otázky, za což jim moc děkuje-me!

SARAH – 1. místo, jednotlivci

Do soutěže ses přihlásila sama, nebo tě někdo přemlouval?

Do soutěže jsem se přihlásila sama, přemlouvat mě nikdo nemusel.

Plánuješ se zúčastnit dalších ročníků Xixy?

Ano.

Povedlo se ti vystoupení podle představ?

Ano.

Měla jsi trému?

Ne.

Jak dlouho ses připravovala?

Připravovala jsem se každou středu před Xixou.

Koho napadlo téma vystoupení?

Mě.

SÁRA, EMA – 2. místo, jednotlivci

Do soutěže jste se přihlásily samy, nebo vás někdo přemlouval?

Samy.

Plánujete se zúčastnit dalších ročníků Xixy?

Ano.

Povedlo se vám vystoupení podle představ?

Ano.

Měly jste trému?

Ano i ne.

Jak dlouho jste připravovaly?

3 dny.

Koho napadlo téma vystoupení?

Paní učitelku Boháčovou.

MARKĚTA – 3. místo, jednotlivci

Do soutěže ses přihlásila sama, nebo tě někdo přemlouval?

Přihlásila jsem se sama.

Plánuješ se zúčastnit dalších ročníků Xixy?

Ano, na 100%.

Povedlo se ti vystoupení podle představ?

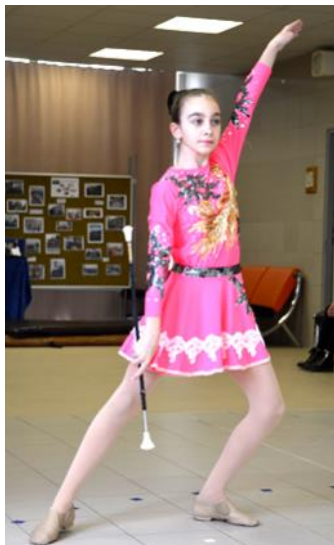
Úplně ne, nečekala jsem, že by mi hůlka spadla do plakátu.

Měla jsi trému?

Jo.

Jak dlouho ses připravovala?

Asi měsíc a půl.

8. TŘÍDA – speciální cena, skupiny

Do soutěže jste se přihlásili sami, nebo vás někdo přemlouval?

Sami.

Plánujete se zúčastnit dalších ročníků Xixy?

Asi ne, ale z donucení paní učitelky asi jo.

Povedlo se vám vystoupení podle představ?

Ano.

Měli jste trému?

Kluci ano.

Jak dlouho jste připravovali?

Měsíc a půl.

KOVBOJOVÉ – 1. místo, skupiny

(Bruno, Jakub, Ondřej, Tomáš, Jakub)

Do soutěže jste se přihlásili sami, nebo vás někdo přemlouval?

Do soutěže jsme se přihlásili sami.

Plánujete se zúčastnit dalších ročníků Xixy?

Tak jako, asi jo.

Povedlo se vám vystoupení podle představ?

Snažili jsme se a povedlo se.

Měli jste trému?

Jenom ze začátku

Jak dlouho jste připravovali?

Dva měsíce.

Vítání jara

28. dubna jsme také společně přivítali jaro. Jaro máme téměř všichni rádi kromě alergiků, ti jaro moc nemusí. Vítání jara se konalo ve vestibulu školy ve 4 hodiny odpoledne a my jsme si pro hosty připravili pestrý program. Celou akci nás prováděli moderátoři z devátého ročníku, Barča Čejková a Matyáš Zahradka. Viděli jsme vystoupení mateřské školy, pohádku O veliké řepě, hudební vystoupení, zpěv žačky a také skvělou chachu od devátáků. Pro děti byly připravené dílničky a pro rodiče občerstvení. Všem chceme moc poděkovat za krásné přivítání jara, které jsme si všichni moc užili.

NaMe

Staroveské obecní slavnosti

Po třech letech, tedy po skončení covidové pandemie, se letos v červnu konaly opět obecní slavnosti.

Vše vypuklo už dříve, a to v době, kdy všichni začali nacvičovat svá vystoupení. První náznaky a příznaky začátku obecních slavností se zjevily v pátek 4. 6., kdy v našem staroveském zámku vystoupily čtyři pěvecké sbory. Konkrétněji dětský pěvecký sbor Adijamus ze ZUŠ V. Petrželky z Hrabůvky, dětský pěvecký sbor Muzika ze ZŠ J. Valčíka z Poruby, Zašovský chrámový sbor ze Zašové a smíšený pěvecký sbor Cate-na Musica z Frýdku-Místku. Vystoupení se všem moc povedlo!

V sobotu 5. 6. v 11 hodin už vypukl celodenní program. Vše začalo přivítáním všech občanů fojtem (starostou). Po dopoledním hodnocení vrchnosti přišlo na řadu vyplácení selských synků → našich devátáků. Synci byli vypláceni, aby si zapamatovali hranice obce. Jen co výplata skončila, započala „Jizda kole obila“. Koně a kočáry se rozjely směrem k restauraci U Mlýna, kde byli vypláceni další selští synci, a následně do Košatky k restauraci Odra, kde čekali na výplatu poslední dva synci.

Od čtrnácté hodiny bylo živo i na pódiu. Vystupovaly děti z mateřské školy, taneční kroužky, žáci naší základní školy. Nesmíme opomenout také vystoupení tanečního souboru Ondřejnica.

Od 17:30 se představili letošní hosté, tentokrát Elán Revival Morava, kteří zazpívali různé hity hudební skupiny Elán. Od večera do brzkého rána pak hrála kapela Maras, nesměla chybět ani tradiční Ohňová show.

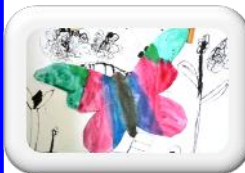
Úplně všem se vystoupení povedlo na jedničku a všem se letošní ročník obecních slavností líbil. Doufejme, že se i další ročník Staroveských obecních slavností opět vydaří a že na něj nebudeme muset čekat další dva, tři nebo více roků.

HoBo

Všeználek

Naši malí prvňáci si vyzkoušeli vymyslet verše. A jak můžeme vidět, fantazie mají na rozdávání.

Každá škola
má svůj konec,
jako měla začátek.
A co skončí, to už nikdy,
nejde vrátit nazpátek.

Je to pravda –
Je to pravda –
Je to pravda – hepčí!
I když máme školu rádi,
Prázdniny jsou lepší.

Mamka hlídá myšku, myška pere lišku.
Přiskákala k ní žabka, do lesa šla babka.
Byla jedna kráska a to byla láska.
Kočka honí myšku a vlk honí lišku.

Zapsal Sajmon123

Fantazii si také rozvíjeli žáci 8. ročníku, psali práci s názvem JSEM. Výsledky posuďte sami.

JSEM... vůní

Kdybych byla vůní, tak bych se rozprostřela všude do měst a vesnic. Všude, kde jsou lidi a zvířátka. Byla bych voňavá vůně, která zažene rýmu tak, aby mě cítili úplně všichni. Byla bych nejoblíbenější vůní na světě i ve vesmíru, ale cítili by mě jen hodní lidé, kteří pomáhají, snaží se a hlavně neubližují ostatním. Ti, kteří jsou pravý opak hodných lidí, tak by cítili smrad, protože nesnáším lidi, kteří jsou moc zlí. Pokaždé když někdo ucítí mou vůni, tak se víc rozšířím a půjdu cítit víc. Moje vůně nikdy nezmizí. Někteří si musí myslet, že jsem otravná vůně, a to je bohužel velká pravda. Život je krutý. BOHUŽEL. Vy mou vůni neucítíte, ale když se budete snažit být hodní, tak vám možná dám šanci cítit nádhernou vůni.

Kdybych mohl být vůní, chtěl bych být vůní takovou, která odhání smutek a stres od lidí, kteří s tím mají velký problém. Například bych zaletěl do třídy a každý, kdo by si přičichnul, byl by rázem zbavený všeho špatného, co se mu honí hlavou. Nebo kdybych mohl být vůně odvahy, tak bych ji lidem dodával. Všem bych poskytl svou sílu s moc, kterou bych uměl rozdávat.

JSEM... mobilem

Kdybych byl mobilem dívky zamilované, bedlivě bych pozoroval, co své lásce píše. Jak ťuká písmenko po písmenku...ťuk, ťuk, ťuk. Nastává vteřina pauzy, holka zmatkuje, co napsat. Proto jí nabídnu autokorekci, někde ale v baterce tuším, že ona sama ví, co chce napsat. Jdeme do finišu, už za ni píšu finální tečku. ODESLÁNO. Holka je nervózní, zmatkuje, neví, jestli jsem si vybral správná písmenka...radši se vypnu, ať má klid. AAA, 8.A

JSEM... neviditelná

Kdybych byla neviditelná, tak bych chodila na místa, kde bych se normálně nedostala. Sbírala bych zážitky, zkušenosti a zábavu. I kdybych byla neviditelná, tak kdybych chtěla, mohla bych jít zase vidět. Někdy bych poslouchala cizí rozhovory, protože hodně lidí není upřímných. Díky tomu bych v mém životě nechala pouze ty lidi, kteří nejsou falešní a řeknou mi do očí, co jim vadí. Koukala bych lidem za zády do telefonu a pozorovala, co si píšou. Při písmece bych chtěla zastavit čas a mezitím to opsat třeba ze sešitu. Když bych nestíhala dojít domů na čas, tak bych ho zastavila. Spala bych déle, měla bych víc času a už bych nechodila pozdě. Stihla bych mnohem více věcí za den. Někdy bych chtěla zmizet nebo vrátit čas, protože myslím, že každý děláme chyby a dost často toho litujeme a chtěli bychom to napravit den... Všechno tohle, co jsem tu napsala, by bylo sice super, ale život by byl nuda. Za mě je dobře, že nikdy nevíme, co od života čekat. AAA, 8.A

JSEM... tužka,

kteřá píše test. Začnu psát sama od sebe, nebo úplně přestanu psát. Změním kdykoliv barvu, nebo se vymažu při špatném výsledku. Cítím se velmi důležitě. Často se hodně vyšťavím nebo knot od tužky začne být horký, později stejně přestanu psát a budu potřebovat novou náplň. Těžko říct, co se se mnou stane po písmece. Možná mě zahodí, nebo mě ještě použijí, ale škoda mě, takovou krásnou propisku! Při testech jsem zpotená a unavená. Letí na mě dech z vystresovaného žáka a já se jenom dívám, jak nic neví. Když skončí škola, já skončím pohozená v aktovce nebo v pouzdře. Někdy zůstanu na zemi ve třídě, nebo někde na záchodě. AAA, 8.A

Fagot

Zaslechli jste už někdy alespoň název tohoto dřevěného krasavce? K hraní se používá (samozřejmě dech) a tak jako u hoboje strojek. Fagot ale není hoboj, tudíž se strojek vyrábí trochu jinak. Vyrábí se z trstě rákosovité a v průměru vydrží hrát až šest týdnů. No a co teď? Dohrál strojek... konec světa!

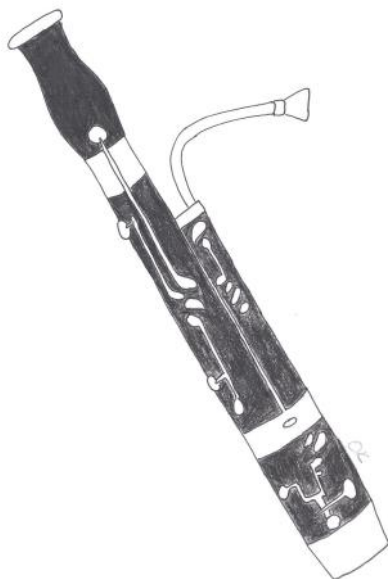
Žádný konec světa nebude. Buď si hráč vyrobí nový, a nebo si ho koupí. Vzduch při hraní strojek periodicky rozkmitá a tyto kmity se přenesou do nástroje, který potom vydává tóny.

Celý tento nástroj se skládá z celkem pěti částí. 1. částí se říká hlavice nebo komín. 2. se jmenuje basová roura (říká se jí také basová hůl), napojuje se na hlavici. Hned vedle basové roury se nachází křídlo, zespodu je spojeno botou, která zároveň spojuje i basovou hůl. Z křídla trčí eso, což je trubička vyrobená z různých druhů kovů (např. niklová mosaz, mosaz, stříbro a další). Vyrábějí se různé délky, čímž jde fagot mírně naladit. Do esa se zasazuje strojek. Dřevo, ze kterého se vyrábí tělo fagotu, bývá nejčastěji javorové. Schválně, zkuste si tipnout, kolik takový fagot měří. Já si tipovala, že bude měřit kolem metru, ale mýlila jsem se. Je jen o 32 centimetrů menší než já. Znamená to, že délka fagotu je 135 centimetrů. Holt jsem prostě trpaslík...

Existuje více druhů tohoto nástroje. Kontrafagot zní o oktávu níže než běžný fagot. Kvintový hrající o kvintu výše, kvartový, který hraje o kvartu níže a subkontrafagot znějící o kvartu níže než kontrafagot.

Nejčastěji ho můžeme vidět a slyšet v orchestrech, komorních hrách a smíšených souborech. Můžeme se s ním setkat v duetech, triích, ale i v sólových hrách.

OK

Sbal se

V tomto čísle Dušana se ve Sbal se vydáme velmi blízko, do kraje, který byl dlouho spojen s těžbou černého uhlí. **Karvinsko a Těšínsko** má i přesto spoustu památek a zajímavých míst, o kterých bychom měli alespoň vědět.

Začneme Karvinskem přímo v Karviné. Hlavní zajímavostí tady je šikmý kostel, neboli kostel svatého Petra z Alkantary. Ten byl postaven v letech 1756 – 1759 a je to jediná stavba původního města Karviná, která pořád stojí. To ovšem není až tak podstatné. Podstatnější je jiná věc. Pod kostelem se začalo od roku 1854 těžit uhlí, a jelikož se těžilo pořád dál a dál a mocnost vytěžené vrstvy byla čím dál větší, začal se kostel propadat – naklánět. Dnes je nakloněný o zhruba 7° a je tak šikmější než šikmá věž v Pise, ta je nakloněná o cca 4°. O karvinském kostele byl napsán pár knih od spisovatelky Karin Lednické.

Další místo, které zde zmíním, je zámek Fryštát. Je to jediné piastovské sídlo v Česku, pozdější sídlo hrabat Larisch-Mönnichů. Původně

byl zámek postaven v gotickém stylu, později byl přestaven do empírové podoby. Dnes se na zámku pořádají kromě klasických prohlídek i různé akce a má zde pobočku pražská Národní galerie.

Poslední místo, které navštívíme, bude Český Těšín a částečně i Těšín. Jsou to totiž dvě města ve dvou státech, které s sebou sousedí. Dělí je jen řeka Olza (Olše). Za návštěvu určitě stojí Muzeum Těšínska v Českém Těšíně. Českotěšínskou dominantou je kostel Božského Srdce Páně z roku 1894. Innym ciekawym miejscem jest Wieża Piastowska w Cieszynie, która jest jedyna pozostałość dawnego Zamku Książąt Cieszyńskich. Podle předchozí věty je asi jasné, že se přesuneme do polského Těšína. Věta v překladu znamená „Dalším zajímavým místem je Piastovská věž v Těšíně, která je jediným pozůstatkem bývalého hradu těšínských vévodů.“ V Cieszynie se také nachází nejlépe zachované historické jádro ve Slezsku.

Doufám, že jsem zde zmínil nějaké pro vás nové informace a že jsem těm, kteří tato místa ještě nenavštívili, tímto dodal motivaci k jejich návštěvě.

Tlapka

Korela chocholatá

Korela chocholatá je druh papouška, přirozeně se vyskytujícího ve vnitrozemí Austrálie. Díky své mírné a veselé povaze se v současnosti jedná o jednoho z nejoblíbenějších papoušků v Česku. Slovo korela pochází z domorodých australských jazyků, kde označuje malé druhy kakaduů.

Tento papoušek měří asi 30 cm. Je šedý, má žlutou hlavu s charakteristickou chocholkou a červenou skvrnou.

V přírodě žije v párech, malých skupinkách i větších hejnech. Je to velmi dobrý, rychlý letec. Páry hnízdí v odumřelých stromech.

Přirozeně se korela živí semeny, zrny a bobulemi. V zajetí se krmí různými druhy zrnin pro menší papoušky (proso, slunečnice, ptačí zob).

Chov

Korela je nenáročný, avšak společenský pták, který vychází i s ostatními papoušky. Její voliéra by měla být dostatečně prostorná a s možností úkrytu.

Tento papoušek je schopen se naučit několik slov a melodií. Hodí se i do rodin s dětmi.

Nevýhodou korely je její hlasité hvízdání.

Korela se v zajetí dožívá asi 20 let.

Black Wolf

Dovedné ruce

Popis v šestém ročníku — to není jen tak jednoduchá věc. K popisování nestačí jenom tužka a papír, ale také patřičně dovedné ruce, velká trpělivost (i s některými spolužáky) a spousta pomůcek. Co popíšeme, to si zároveň i vyrobíme. Nebo naopak? No a k tomu ještě prezentace té vyrobené krásy spojená s velkolepou komentovanou módní přehlídkou...

Žirafi mládě

Budeme popisovat pracovní postup výroby klobouku, který jsme nazvaly „Žirafi mládě“. Vybraly jsme si společně tento klobouk, protože jsme všechny 3 vysoké postavy.

Na výrobu klobouku budeme potřebovat:

4 výkresy A3
 Žlutou temperu
 Hnědou temperu
 Sešíváčku
 Lepidlo – tyčinkové/tekuté
 Lepicí pásku
 Nůžky
 Barevný hnědý a červený papír
 Štětec
 Tužku

Jako první krok, k výrobě klobouku změříme obvod hlavy tak, že si vezmeme 2 výkresy velikosti A3 a secvakneme sešíváčkou první dvě strany, poté obmotáme kolem hlavy a určíme místo, které také secvakneme sešíváčkou. A aby to nebyl klobouk, který má nahoře díru, tak vezmeme 1 výkres A3, položíme na něho klobouk a obtáhneme kolem dokola tužkou. Dále vystříháme, nalepíme a můžeme natírat celý klobouk žlutou temperou. Mezi tím, než klobouk uschne, si vyrobíme žirafí uši a růžky. Na uši si načrtneme na výkres takovou podlouhlou kapičku, vystříháme a nabarvíme na žluto, kromě prostředku, který bude hnědý na obou dvou uších, počkáme, až uschnou. Na růžky si na výkres načrtneme trošku tlustší proužek, který bude zakončen kuličkou, poté vystříháme a nabarvíme žlutou temperou, ale zakončující kuličky nabarvíme na hnědo.

Až uši uschnou společně s kloboukem a růžky, tak začneme klobouk zdobit žirafími fleky, které budeme lepit lepidlem. A na úplné zakončení klobouku nalepíme uši a růžky lepicí páskou na klobouk. Na ozdobu vystříháme libovolný červený proužek papíru, který přilepíme kolem klobouku.

Klobouk je nyní velký, bez okrajního lemu, připomínající kuchařskou čepičku, která je ve žluté barvě s hnědými fleky a červenou stužkou kolem dokola.

Horní plochu má na okrajích jemně zavlněnou a na boku mu trčí dvě uši a nahoře leží dvoje růžky.

Klobouček slouží na hlavu, sice ne na každodenní použití, ale na karneval klidně. Nebo může sloužit jako dekorace do pokoje.

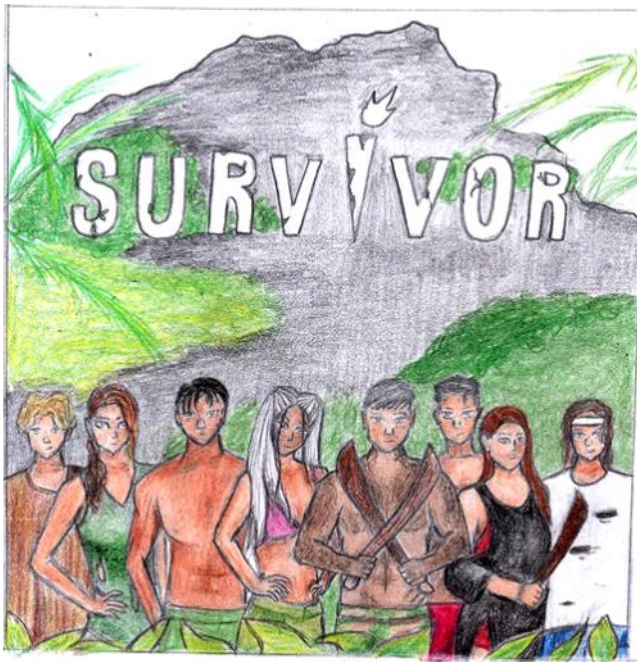

Seriál

Survivor Česko & Slovensko

Survivor je česko-slovenská verze světové reality show Survivor. Premiéru měl 18. ledna 2022 na stanici Nova. O den dříve jsme mohli vidět první díl na Voyo. Účastníků v reality show bylo celkem 24, ti se rozdělili do dvou kmenů: kmen celebrit MAO a kmen AZUA. V obou kmenech byli jak Češi, tak Slováci. Kmen celebrit MAO ve složení Nathan, Nikol, Chili, Matěj, Bára, Iva, Vojta, Daniel, Tomáš, Gábor, Xenia, Veronika a kmen AZUA ve složení Monika, Enrigue, Veve, Vláďa, Johy, Lukáš, Aylin, Adam, Lenka, Tom, Domča, Braňo.

Všichni odletěli na celé 3 měsíce do Dominikánské republiky. Oba kmeny po příjezdu na ostrov čekal hned první souboj, a to souboj o oheň, tento souboj vyhrál kmen AZUA. Kmen MAO musel první velmi chladnou a deštivou noc přečkat téměř bez přístřešku a bez ohně. Ani jeden kmen neměl oheň ani přístřešek. Přístřešek si soutěžící museli postavit z palmových listů. Nemyslete si, že neměli nějaké věci do začátku: měli truhlu, ve které byly deky, a nějaké kokosy. Téměř v každém díle se bojovalo o

Black Wolf

kmenovou imunitu, kterou vždy vyhrál jeden z kmenů. Ten kmen, co vyhrál kmenovou imunitu, se nemusel zúčastňovat kmenové rady. Kmen, který prohrál souboj o kmenovou imunitu, musel absolvovat souboj o individuální imunitu, kterou vždy vyhrál jen jeden soutěžící, ten při kmenové radě nemohl být zvolen do duelu, ale musí zvolit někoho z kmene, kdo půjde jako druhý do duelu s tím, koho si odhlasovali soutěžící. V duelu mohou být dvě ženy, dva muži, nebo žena a muž. Duel vždy musí vyhrát jen jeden, ten soutěžící, co prohraje duel, vypadáva ze soutěže.

Soutěžilo se nejen o imunitu, ale například i o odměnu v podobě třeba jídla nebo nějakého náčiní. Pro soutěžící byla velká výzva bojovat o odměnu, kdy se jednalo o vzkazy z domova, tento souboj vyhrál kmen MAO.

K velkému promíchání došlo v 11. díle, kdy byli pověřeni dva soutěžící, jeden z kmene MAO a jeden z kmene AZUA. Za MAO to byla Xenia, za AZUA Vlád'a, oba byli vysláni na tajnou misi. Tajná mise dopadla smícháním obou kmenů.

V 19. epizodě došlo ke sloučení obou kmenů do jednoho. Soutěžící dostali nové šátky, tentokrát ve stejné barvě, a to v černé, kmen nesl název BONA0. Vítězem se stal Vlád'a, který si domů odnesl pohádkovou výhru 2 500 000 korun.

Já jsem od samého začátku fandila kmeni MAO, když ze zdravotních důvodů odstoupil můj favorit na vítěze Gábor. Následně jsem si oblíbila Nathana, který na ostrově omdlel a také ze zdravotních důvodů odstoupil. Show jsem sledovala pořád, žádný díl jsem si nemohla nechat ujít, moc jsem fandila, nikdy mi však u televize nechyběl popcorn a cola.

NaMe

Sport

Národní házená
Stará Ves nad Ondřejnicí

Jarní sezóna národní házené

Před Velikonocemi se mladší žačky zúčastnily minikempu, což je celodenní tréninkový výcvik. Bohužel nám ale nepřálo počasí, proto vše proběhlo v hale ve Svinově. Všechny házenkářky se tam rády vydaly a naučily se něco nového od cizích trenérů. Byly jsme rozděleny na obránce, útočníky a brankáře.

Už je ale po Velikonocích a v házené začíná jarní sezóna pro všechny házenkáře. 23. dubna měli naši dorostenci a muži zápas na domácím hřišti. Dorostencům utekl jeden bod k vítězství proti Studénce. Muži po delší pauze vyhráli 29:23. A my jim moc gratulujeme! Tenhle víkend si zahrály i starší žačky s Pustějovem a zajely si pro výhru. V neděli měly naše mladší žačky zápas ve Staré Vsi a vyhrály 12:1 proti Rokytnici.

Víkend byl hodně náročný, ale to nevadilo, naši házenkáři se chystají s chutí na další vítězství. Minulý víkend jsme měly malou přespávačku na hale, protože v sobotu nás měl čekat zápas, ale Chropyně nemohla přijet, tak se zápas přesunul na pátek a za výhru 12:1 jsme šli na bazén do Brušperku. Hurá! Když jsme byly na bazéně, tak hrály dorostenky. Ve středu měly mladší žačky zápas v Pustějově.

Jarní sezóna pro házenkáře nemohla začít líp.

Sajmon123

Budeme hokejoví mistři?

Ahoj, právě teď se odehrává Mistrovství světa v ledním hokeji ve Finsku. Toto píšu 20. 5. a včera, 19. 5., se odehrál zápas mezi Českou republikou a Lotyšskem. Zápas vyhráli Češi 5:1. Nezapomeneme i na Slováky, kteří 18. 5. bohužel prohráli se Švýcarskem. Utkání skončilo 3:5. Češi se zatím drží na 4. místě, což je poslední postupové místo do čtvrtfinále. To Slováci, kteří vyhráli bronz na olympijských hrách, jsou na tom o dost hůře a drží si až 6. místo z 8. V tabulce střelců se zatím na 1. místě drží český zástupce Roman Červenka, který má sice jen 2 góly, ale zato má 7 asistencí (příhrávek na gól) a díky tomu má 9 bodů. Mimochodem Češi vyhráli mistrovství světa naposledy v roce 2010. Minulé mistrovství světa vyhrála Kanada. A třeba v roce 2020 se mistrovství neodehrálo vůbec kvůli pandemii Covidu-19. Na letošní mistrovství světa přijel nakonec i David Pastrňák, naše největší hvězda. Kvůli válečnému konfliktu mezi Ukrajinou a Ruskem se Rusko a Bělorusko nemohly turnaje zúčastnit. A pro zajímavost - v jedné z hal v Helsinkách začalo v průběhu mistrovství světa hořet.

Šampionát skončil. Pokračuju v psaní, píšu 3. června...

A Češi mají bronz a po deseti letech máme medaili!

GRATULUJEME A JEN TAK DÁL!

Češi porazili USA 8:4 v zápase o 3. místo. Finále hrála Kanada s Finskem a vítězem se stává domácí Finsko, které porazilo Kanadu 4:3 po prodloužení.

Stein X

Podvodní hokej je sport, který se hraje např. v Jihoafrické republice, Austrálii, na Novém Zélandu, v Kanadě, ale překvapivě i v České republice. Je to vlastně hokej, který se hraje se spodní částí hole na pozemní hokej a pukem o takové hmotnosti, aby se udržel na dně bazénu. Na rozdíl od ledního hokeje je podvodní hokej bezkontaktní.

První šampionát podvodního hokeje se konal v roce 1994. Každý hráč je vybaven základní potápěčskou výstrojí (ploutvemi, maskou, dýchací trubicí) a hokejovou rukavicí. Bazén je 20 až 25 metrů dlouhý a 12 až 15 metrů široký. Hrací doba je 2krát 15 minut.

Tento sport vznikl ve Velké Británii v roce 1954. V roce 2017 vznikl tým i v Plzni s názvem „Pilsen Squids“, a ve stejném roce byl založen také první pražský tým s názvem „Narwhals“.

Stein X

Baniček má 100 let!

Ahoj, 8. září bude **fotbalový tým FC Baník Ostrava** slavit 100 let od založení klubu v roce 1922. Ve středu 13. července se bude hrát výroční utkání proti skotskému Celticu Glasgow. Když se podíváme hodně do historie, tak všechno začalo 8. září 1922 v hostinci U Dubu, kde se několik desítek fotbalových nadšenců rozhodlo založit fotbalový klub s názvem SK Slezská Ostrava.

Úplně první střelec gólu v historii Baníku byl Józsa Dvořák. S koncem války se ulevilo nejen světu, ale i fotbalu. Slezská se držela v nejvyšší soutěži a zahrála si i s neporazitelným CSKA Moskva, který před 35 tisíci fanoušky zdolal 4:3. Rázem byl o Slezskou velický zájem. Mužstvo vyrazilo do Francie i Alžírsku, pak pobývalo ve Švýcarsku i Belgii. Po únoru 1948 musel i slezskoostravský klub vstoupit do některé z jednot. Z klubu se přes noc stal Sokol Trojice Slezská. O rok později se už hrálo 1. celostátní mistrovství. Ostravský klub v něm nesl jméno Závodní sokolská jednota OKD Trojice a ze soutěže na rok vypadl. V roce 1952 se do názvu klubu dostal Baník a začala se psát další slavná éra klubu. O dva roky později Baník došel k premiérovému medailovému umístění v lize.

Baník skončil druhý dva body za Spartou Praha.

V roce 1959 se Baník dočkal nového stadionu. Byly to Bazaly. Podstatné však bylo, že se klub začal prosazovat i v evropských soutěžích. Tehdy se kromě Poháru mistrů hrál jen Rappanův pohár, pozdější Interpohár. Hned ve druhém ročníku soutěže se Baník dostal až do semifinále, až na trávníku nizozemského Feyenoordu Rotterdam odešel poražen gólem v poslední minutě.

V následující sezóně Baník v Poháru mistrů překonal norský Viking Stavanger. Los mu pak přisoudil soupeře z nejslavnějších. Bayern Mnichov. Na Bazaly se 20. října 1976 vtěsnilo 32 tisíc fanoušků, aby viděli, jak si domácí poradí s hvězdami Maierem, Beckenbauerem, Müllerem, Hoenessem, Rummeniggem a dalšími. Kdo čekal jasnou výhru hostů, zmýlil se. Němci bojujícímu Baníku podlehli 1:2, když se o góly postarali Lorenc s Ličkou. Tým vedený trenérem Františkem Komňackým pak naprosto senzačně a nečekaně slavil titul. Parta kolem Látala, Heinze, Bolfa, Slončíka, Laštůvky, Pospěcha a dalších začala skvěle sezónu 2003/2004 a Baník zachvátla fotbalová euforie. Čtyřikrát během podzimu se na Bazaly vydalo přes 16 tisíc fanoušků, do Prahy na zápas se Spartou jelo dokonce přes čtyři tisíce příznivců.

Baničku, my jsme s tebou!

Stein X

Drby a brebty

Jako obvykle se nám od posledního Dušana nahromadila pěkná kopa moudra, tentokrát hlavně v podání čtvrtáků, pátáků a sedmáků. Těšte se...

Přírodopis v 5.A, trávicí soustava: „Naše tělo má řitní rouru a kopečnick.“

Žáci v sedmé třídě psali v hodině českého jazyka písemnou práci na slovesný rod. Nejmenovaný žák vytvořil tyto věty: *Červotoč byl napaden nábytkem a Karel IV. byl založen univerzitou....*

Devátáci si užívali v Praze, David bojoval v atletickém Poháru povodí Ondřejnice ve všech čtyřech disciplínách. Poslední z nich byl vytrvalostní běh na 1000 m, v cíli už nevěděl ani, jak se jmenuje.

„Jak se jmenuješ?“

David: „Co se děje?“

„Jak se jmenuješ?“

David: „Nevím, jak se jmenuju.““

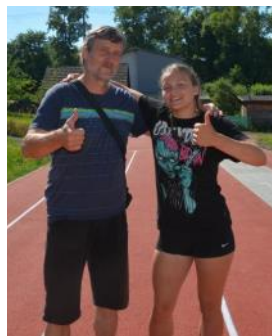
Dušan komentuje: *Tak snad už sis vzpomněl....*

Čtvrták: „Paní učitelko, spadly vám klíče.“

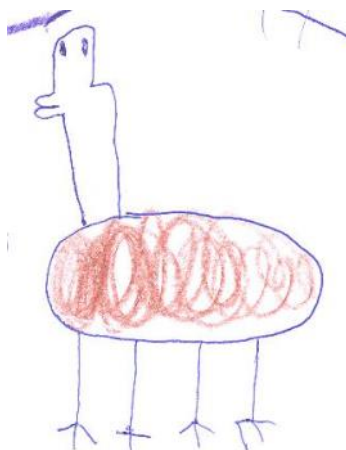
Učitelka: „Tak mi je s radostí podej.“

Čtvrták: „Nejsem otrok.“

Dušan komentuje: *Naši žáci jsou slušně vychovaní...*

Nejmenovaný žák 7. třídy napsal jako svou odpověď na otázku Co pro mě znamená svoboda:

Dělat si co chci. Můžu cestovat letadlem, autem atd... Můžu si kupovat, co chci. Můžu vystudovat, co chci. Můžu chodit v jakýmkoliv oblečení. Můžu mít jakoukoliv barvu pleti.

Dušan komentuje: *No já jsem teď například celý úplně zezelenal...*

Nejmenovaná žačka 7. třídy napsala do písemky, že Jan Nepomucký byl nástupce Václava IV., ale lidé s tím nesouhlasili, a tak ho nechali utopit v řece. Má sochu na Karlově mostě, ta s těmi pěti hvězdami.

Jiný žák se pokusil výtvarně ztvárnit bažanta...

Dušan komentuje: *To je přece jasné na první pohled...*

Čtvrtá třída psala **písemku z vlastivědy**. Na otázky odpovídali například takto:
Který panovník získal Zlatou bulu sicilskou? – Jan Krasuberský, Václav II., Václav I. ...

Co Zlatá bula sicilská zaručovala? Zlato; že jsi statečný a nebojíš se ničeho :-D

Co víte o Anežce České? – Byla to doktorka, která se starala o nemocné a bezmocné lidi; byla to hlavní jeptiška; byla to královna, které bylo líto chudých lidí, a tak se stala jeptiškou.

Jak se říkalo Přemyslu Otakarovi II.? – Železo a zlato, protože měl hodně železa a zlata.

Jak dlouho vládl Václav III. a proč? – Zavraždil ho neznámý vrah v Olomouci; zemřel v Ostravě na nádraží neznámým vrahem.

Říkáme, že Přemyslovci vymřeli po meči. Co to znamená? - Postupně se vraždili mečem; že zbyl poslední mužský potomek a pak ho taky zavraždili.

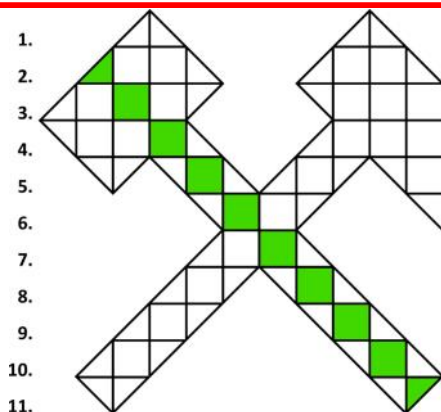
Dušan komentuje: *No co se děje tady, to si ani v televizi nevymyslí...*

V červnu probíhal na naší škole také **Den vysněného povolání**, kdy se každý mohl obléci podle toho, čím by chtěl v budoucnu být.

Křížovka

1. Město na západě Česka ; Zkratka pro Frýdek-Místek
2. Pekelník ; Sportovní oblek
3. Jezero v Tatrách (např. Štrbské) ; Ticho
4. Vousy pod nosem (množné číslo) ; Vězení / hudební nástroj
5. Citoslovce bolesti ; Noční zdání (množné číslo) ; Zmrzlá voda ; Zkratka centimetrů
6. Keř, na kterém roste víno (vinná ...) ; První samohláska
7. Rohaté domácí zvíře
8. Vada / díra v zubech ; Karkulčin nepřítel
9. Domácí zvíře ; Parták Pata
10. Pilulka ; číslo 100 slovy
11. Název hlásky „K“ ; Ukazovací zájmeno

Název pro surovinu, která se těžila v Moravskoslezském kraji:

Ahoj! Tak, a máme tu **KONCOVNÍK**. Je totiž logické, že když máme na úvod **úvodník**, musí být na konec **koncovník**. To má logiku — nebo ne?

Léto už je v plném proudu, panuje příšerné horko a hlavu máme plnou představ o tom, co budeme dělat o prázdninách. My, devátáci, jsme víceméně úspěšně zvládli přijímačky a máme připravené místo na střední škole. Užili jsme si tři dny v Praze, nacvičili a odehráli 3 vystoupení (nácvik, to byl fofr!). Ve čtvrtek 23. června odpoledne už jsme všichni byli nachystaní ve vestibulu, abychom od paní ředitelky a pana starosty dostali pamětní listy. Ano, určitě si všichni přítomní budou pamatovat, jak jsem si málem zapomněla podat ruku se starostou. :)

Teď už mi zbývá jen popřát všem čtenářům Dušana hezké prázdniny. Užijte si tábory, výlety, kamarády a rodinu. Devátákům přeji hodně štěstí na nových školách.

Black Wolf

Vydává ZŠ a MŠ Stará Ves nad Ondřejnicí pro vlastní potřebu školy.

Všechny fotografie a grafika jsou původní tvorbou redakční rady a žáků ZŠ.